

Sobre la comunió eucarística

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest pont de Tots Sants, moltes persones, que habitualment no assisteixen a l'eucaristia, participaran a les celebracions i, no pocs, s'acostaran a combregar sense saber com ho han de fer i sense pensar si estan en condicions per fer-ho. Això em porta a la memòria una situació que em va fer pensar que algun dia havia de recordar-vos com cal combregar, quina és la doctrina catòlica sobre el pecat de sacrilegi i quines són les condicions per a combregar.

Aquest estiu, en una celebració de l'eucaristia molt concorreguda, vaig donar la comunió a una persona que, enlloc de combregar davant meu, va marxar amb l'eucaristia a la mà. Vaig aturar-me per a observar si realment aquella persona acabava combregant o no de retorn cap al banc. Tinc la impressió que no ho va fer però no vaig poder ni impedir-ho, ni parlar a posteriori amb aquesta persona.

Tots sabeu que és possible combregar rebent el pa eucarístic a la boca o a la mà. És evident que la comunió a la boca evita més fàcilment el cas que us he referit. Convé que aquells que combregueu a la mà ho feu davant del sacerdot o el ministre que us dóna l'eucaristia. Consumir l'eucaristia és un acte sagrat, que cal fer amb devoció i pausa. Contribuïm poc a fer-ho així, els ministres que sembla que tinguem pressa en la distribució de la comunió.

Tots hem sentit a parlar de sacrilegis contra l'eucaristia: "obres d'art" injurioses contra la fe fetes amb formes consagrades, robatoris de la reserva present als sagraris, compra-venda d'hòsties consagrades per a rituals satànics. No podem pensar que això no passa a casa nostra. Convé, doncs, saber que "el sacrilegi és un pecat greu, sobretot quan es comet contra l'Eucaristia" (CEC. núm. 2120).

Potser alguns ja heu oblidat les condicions necessàries per a poder combregar: consciència del que es fa, dejuni d'almenys una hora i trobar-se en gràcia de Déu. Tots sabeu que no pot combregar l'infant que encara no sap distingir entre el pa i l'eucaristia. Malauradament, avui hi ha moltes persones que no només no saben fer aquesta distinció sinó que simplement no creuen en la presència real de Crist en l'eucaristia. Aquests s'han d'abstenir de la comunió mentre una adequada reiniciació cristiana no els permeti una fe senzilla i sincera en l'eucaristia.

Els diferents canvis de l'exigència del dejuni eucarístic i el silenci mantingut en el temps sobre aquesta condició per a combregar fa que moltes persones considerin que això ja ha estat abolit. Recordeu que en general no es pot combregar si no ens hem abstingut de menjar i beure – llevat de l'aigua – una hora abans de la comunió.

La tercera condició és la més important, perquè és on fallem més: no podem combregar si no estem en gràcia de Déu. La crisi de vida cristiana que patim des de fa anys, ha portat a la pèrdua del sentit del pecat, a la confusió entre pecat greu i pecat lleu i a l'abandó del sagrament del perdó. Enmig d'aquest panorama, molts fidels s'han acostumat a combregar sense valorar si es troben en estat de gràcia. Això, és especialment greu en aquelles persones que provenen de famílies cristianes, que quan anaven a missa combregaven, que menen una vida pagana i pecaminosa i quan ocasionalment participen en una eucaristia – una festa, unes exèquies, etc... – s'apropen a combregar sense el mínim examen de consciència.

Per a aprofundir en aquests tres punts trobareu a la pàgina web tres informacions que us recomano de llegir.

